СЕКСЪТ Е ВЪТРЕ В НАС

Да, това е истина и то не защото е доказана с научни теории и хипотези на лекари, психолози и социолози. А защото самата природа е повелила това. Защо ли?

Още от зачеването ни, до раждането, ни се изграждат онези структури, които определят в нас индивида, принадлежащ към този или онзи пол. Нещо повече, още там вътреутробно се формират и онези механизми, които по-късно ще влияят на влечението, желанието, пък бих казал и на възможностите ни в секса. И това става във всеки един от нас, независимо от пол, раса, индивидуални черти. Малко или много бих го оприличил на един часовников механизъм, който майката природа поставя във всеки един от нас и пуска отделните му стрелки да се задвижват в определена възраст в живота ни. Разбира се, върху това, което по-късно се нарича сексуалност, влияят и възпитанието и моделът на поведение, който подрастващият възприема от околните. Но главното е именно тази „бомба със закъснител", която избухва в пубертета и те кара да пораснеш не с дни, а с часове. Влудяват те бедра и гърди, вълнуват те сини и черни очи, опиянява те този или онзи глас. Готов си на всичко, само да имаш любимия човек. Какво става?

Природата е заложила една голяма истина – чрез секса да продължим себе си и да

дадем и получим удоволствие. Това ни изтръгва от черупката на собственото „аз” – стремим се към любимия, искаме не само да го притежаваме, но и да му се отдадем, нещо повече, да се слеем с него. Не е ли това най-великото тайнство на природата? И няма по-голямо удовлетворение от това, че си любим, желан и че в сексуалния живот всичко е както трябва – т.е., че ти си „върхът”. И обратното, няма по-силна тъга, по-убито самочувствие и по-безизходен проблем, когато в секса нещата не вървят, макар и често да си даваме вид, че това не ни засяга чак толкова.

Много депресии, сърдечни кризи и инсулти имат в основата си такъв проблем. Затова е близка ситуацията с древната легенда за Тезей, който, когато е в досег с Тера - майкат а земя, има жизненост и сила, а откъснат от нея е безпомощен. Така е и със сексуалността на всеки един от нас – когато е лишен от нея, той малко или много е безжизнен. Живее ли в хармония с нея, той е пълноценен и като човек и като творец , независимо от ранг, възраст, социално положение, професия.

И нека да завърша, като си позволя да перефразирам думите от добрата стара книга – БЛАЖЕНИ СА ТЕЗИ, КОИТО СЕ ОБИЧАТ И СА ОБИЧАНИ.